

จากเข็มนาฬิกาแห่งความเพียร สู่บทเรียนแห่งการให้โอกาส

“ผู้ใหญ่ชูชาติ ดุลยปกัสสร”

“ด้วยความที่เราเป็นเพศที่สาม ซึ่งชอบสนุกสนานเธอกับเพื่อนฝูง ทำให้ชีวิตในช่วงวัยรุ่น ไม่มีอะไรที่เป็นแก่นสาร ในแต่ละวันจะหมดไปกับการเที่ยวเตร่ โดยไม่เคยคิดถึงอนาคต เงินทองที่หามาได้ก็ไม่เคยเก็บหอมรอมริบ มารู้อีกที เราก็มองไม่เห็นอะไรเลย”

“ผู้ใหญ่ชูชาติ ดุลยปกัสสร” หรือที่เรียกติดปากว่า “เจ๊กบ” ของชาวบ้านหมู่ 3 ตำบลท้ายบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เกริ่นเล่าสั้นๆ ถึงเรื่องราว ซึ่งเป็นเสมือนบทเรียน สะท้อนให้เห็นถึงการให้ชีวิตที่ผิดพลาดในอดีต

แม้เขาจะเติบโตมาในครอบครัวที่ไม่ได้มีฐานะสุขสบาย ทว่าเงินทองที่หามาได้เพียงน้อยนิด กลับหมดไปกับการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย กระทั่งเกิดจุดเปลี่ยนครั้งใหญ่ เมื่อสูญเสียพ่อ ผู้เปรียบเสมือนเสาหลักของครอบครัวสมาชิกที่เหลือจึงต้องแบกรับภาระเพิ่มขึ้น

จากมรสุมชีวิตที่ถาโถมเข้ามาในครั้งนั้น เป็นแรงผลักดันให้ผู้ใหญ่ชูชาติ เริ่มปรับเปลี่ยนการใช้ชีวิตของตน ด้วยการหยุดพฤติกรรมที่รักสนุกไปวันๆ ทำชีวิตให้มีคุณค่า หันมารับผิดชอบตนเองและครอบครัวด้วยการทำงานตลอดจนตั้งปณิธานที่จะอุทิศร่างกาย แรงใจ บำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม เพื่อตอบแทนคุณของแผ่นดิน

ภาพการอุทิศตนเพื่อส่วนรวมของผู้ใหญ่ชูชาติ ถูกสะท้อนออกมาอย่างแจ่มชัด จากคำบอกเล่าของอรุณ บุญเลิศ

A compass of perseverance to the lesson on giving opportunity,

“Village Head Choochart Dulyapapassorn”

“As a third gender, I like having a good time with friends, my teenage time was nothing serious. Each day was spent wandering around for fun. I never thought of future and the money I earned was never saved. Then I suddenly realized that I had nothing left.”

Village Head or Poo Yai Choochart Dulyapapassorn or “Jae (elder sister in Chinese) Kob”, a familiar name called by the villagers of Moo 3, Tai Ban Mai Sub-district, Mueang District, Samut Prakan Province, told us briefly about his story which is like a reflection of the lesson of his mistakes in the past.

Despite growing up in a not-so-wealthy family, a little money he earned was carelessly spent on luxury items. Then a big turning point came when his father, a pillar of the family, passed away, the remaining members then had to shoulder more burdens.

ลูกบ้านที่เคยได้รับความช่วยเหลือให้กลับตัว เมื่อครั้งเคยเป็นผู้ค้ายาเสพติด “ด้วยความเป็นคนช่างเจรจา ชอบพบปะผู้คน จึงทำให้ผู้ใหญ่ชุมชนเข้าไ้ปัญหาของชาวบ้านเป็นอย่างดี เมื่อพบว่าใครมีปัญหาเดือดเนื้อร้อนใจ จะยื่นมือเข้าช่วย โดยไม่หวังผลตอบแทน ไม่ว่าจะเป็นการดูแลสภาพแวดล้อมของชุมชนให้น่าอยู่ บริการตัดผมฟรี ช่วยเหลือสุนัขจรจัด ประสานงานกิจกรรมในท้องถิ่น จนชาวบ้านให้ความไว้วางใจ เลือกลงเป็นผู้ใหญ่บ้านในที่สุด”

ภายหลังจากรับตำแหน่ง ผู้ใหญ่ชุมชนเริ่มเดินหน้าแก้ปัญหาในชุมชนอย่างต่อเนื่อง เขาพบว่า สาเหตุหนึ่งที่จุดรั้งความเจริญของชุมชนแห่งนี้ คือปัญหาการว่างงาน เนื่องจากชาวบ้านบางส่วนขาดวิชาชีพติดตัว จึงไม่สามารถประกอบสัมมาอาชีพได้ ผู้ใหญ่ชุมชนจึงจัดหาวิทยากรมาฝึกสอนการทำอาหาร จนชาวบ้านสามารถประกอบอาชีพค้าขายสร้างรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ การได้คลุกคลีทำงานกับชาวบ้านอย่างใกล้ชิด ยังทำให้เขาพบว่า ในชุมชนแห่งนี้มีปัญหาคากระบาดของยาเสพติดอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง จึงเป็นที่มาของการริเริ่มโครงการ “รีไซเคิลเยาวชน” ผู้ใหญ่ชุมชนตีกล่าเสริมถึงการดำเนินการโครงการนี้ว่า

“ส่วนลึกในจิตใจของเด็กที่มีปัญหาเหล่านั้น พวกเขาอยากกลับตัวกลับใจเป็นคนดี เพียงแต่ขาดคนคอยชี้แนะไปในทางที่ถูกต้อง แต่เราจะทำอย่างไรที่จะดึงพลังด้านดีของพวกเขาออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม และสิ่งหนึ่งที่คิดว่าน่าจะนำมาใช้แก้ปัญหาเหล่านี้ได้อย่างเห็นผล คือต้องให้ความรักความเข้าใจ พูดคุยภาษาเดียวกับเขา และทำให้เขาเห็นคุณค่าในตัวเอง เพื่อให้เขาเข้าถึงสาเหตุ จนนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ในที่สุด”

จากแนวคิดดังกล่าว ผสานกับการใช้หลักธรรมคำสอนทางพุทธศาสนา และการนั่งสมาธิเพื่อกล่อมเกลาจิตใจ ทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นกลับตัวกลับใจ มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น หันมาร่วมบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ทั้งยังมีส่วนร่วมในการเป็นหูเป็นตาให้แก่เจ้าหน้าที่ทำงานเป็นอาสาสมัคร ออกตรวจชุมชน ส่งผลให้ปัญหา ยาเสพติด และปัญหาโจรขโมยลดลงอย่างน่าพอใจ และผลจากการร่วมมือกันแก้ปัญหาทำให้ชุมชนแห่งนี้กลายเป็นชุมชนที่ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

แม้คนเราจะเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะดำเนินชีวิตเพื่อหาทางเลือกให้ตนเองได้ ดังเช่นผู้ใหญ่ชุมชนที่เลือกเติมเต็มคุณค่าที่แท้จริงแห่งความเป็นมนุษย์ ด้วยจุดยืนอันมั่นคงในการสร้างประโยชน์สุขให้เกิดแก่สังคมสืบไป

Magnitude of life difficulties that stormed into his life was a drive for Poo Yai Choochart to change his life by stopping spending life recklessly. He began to live a worthwhile life and take care of himself and his family by working as well as making a resolution to devote his physical and mental effort to work for the society to give back to motherland.

Poo Yai's dedication for public is clearly pictured by Aroon Boonlert, an ex-drug dealer who got assistance from Poo Yai Choochart to reform himself. “Due to his eloquence and socialization, Poo Yai Choochart can understand villagers very well. Whenever anyone is in dire straits, he will lend a hand without hoping to gain anything back in return. Poo Yai is always there to help with every matter, for example, community environment improvement, free hair cut, stray dogs problem and local activities coordination. Since he earned trust from the villagers, he was consequently chosen to be a village head.”

After taking his post as a village head, he expedited his work in solving problems in the community continuously. He found out that the problem that slows down community development was unemployment problem. As some villagers had no vocational skills and thus could not work, Poo Yai hired trainers to train them to cook. Upon completion, they then could sell food, earn income and have a better life.

Furthermore, as he closely mingled with the villagers, he also discovered an extensive spread of drug in the community especially among youth group who serves as a foundation for betterment of community. A project “youth recycle” was thus initiated. Poo Yai Choochart added on the project implementation:

“Deep down in their mind of the children who have problem, they want to reform themselves but they have no advisors who guide them in the right direction. But how can we draw out good energy of them and exploit it for the benefit of society. Another workable way out for the problem is to give love and understanding, speak the same language and make them see their own value so that we can reach the core of the problem which will finally lead us to a problem solution.”

With the said concept combined with Buddhism doctrine and meditation aimed at refining their minds, the children and youth rectified themselves and changed their behavior for better. They started to perform social activities and watch over the villagers to help the officers. Furthermore, they also volunteer and patrol the community. The drug and burglar problems, as a result, satisfactorily decreased. With mutual cooperation to tackle the problem, the community has become a place where everyone can live together in harmony.

Although people can not choose to be born, we can choose to live our life. Like Poo Yai Choochart who cherishes human value with his absolute direction to ceaselessly reap benefit for the society.